

РЕШЕНИЕ

№ 4581

гр. София, 12.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Ралица Мравкова, като разгледа дело номер **5573** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на Р. К. М., чрез процесуален представител адв. М., срещу решение от 15.05.2020г., постановено по НАХД №9405/2019г. по описа на Софийски районен съд, 18-ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 42-0002450 от 17.09.2018 г., издадено от Началник ОО „АА“ - С. и е прекратено административно-наказателното производство, като е разпоредено материалите по него да се изпратят на Софийска районна прокуратура. С процесното наказателно постановление на Р. К. М. за нарушение на чл. 43, ал.1, т.1, буква „б“ от Наредба № Н-32/16.12.2011г. на МТИТС във връзка чл.31, ал.1 от Наредба № Н-32/16.12.2011г. на МТИТС и във вр. с Приложение 5, част II, раздел I, т.1, т.2, буква „Б“ от Наредба № Н-32/16.12.2011г. на МТИТС на основание чл. 178а, ал.7, т.1, предл.1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 1500 лева.

Касаторът счита обжалваното решение за неправилно, незаконосъобразно и постановено в противоречие с основни принципи на правото. Липсвало установяване по безсъмнен начин на изпълнителното деяние. Твърди, че неправилно СРС е приел, че недостоверното отбелязване в попълнения протокол от извършения годишен

технически преглед в частта му „Идентификация на ППС“, представлява престъпление. Излагат се доводи за наличие на чл.3, ал.2 от ЗАНН, както и аргументи за неизвършване на соченото административно нарушение от страна на жалбоподателката М.. Иска отмяна на решението на СРС в частта в която е прекратено административно-наказателното производство и е постановено изпращането му на СРП.

Ответникът по касация- Началник Областен отдел „Автомобилна администрация“, редовно призван, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София - град, XIV касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, е ОСНОВАТЕЛНА.

При лаконично описана и непълна фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение, с което е отменено процесното наказателно постановление и е прекратено съответното административно-наказателно производство. За да постанови това, районният съд е приел, че са налице признаци на извършено престъпление, по конкретно такова по чл. 311, ал.1 от НК (недостовърно отбелязване в протокола от извършен периодичен преглед за техническа изправност, че данъкът на ППС е платен). Поради това по арг. чл. 33, ал. 2 ЗАНН заключил, че атакуваното НП следва да бъде отменено, т.к. изобщо не е следвало да бъде издавано, а материалите по административно-наказателното производство следвало да бъдат изпратени на съответния прокурор при съобразяване на правилата за подсъдност съобразно НПК.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Решението обаче е неправилно.

Настоящият съдебен състав намира за незаконосъобразен извода на районния съд, че е налице хипотезата на чл.33, ал.2 ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл.33, ал.1 от ЗАНН, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува. В ал. 2 на същата разпоредба е предвидено при констатиране на признак/признаци на извършено престъпление административнонаказателното производство да се прекрати, а материалите да се изпратят на съответния прокурор.

В конкретния случай обжалването на наказателното постановление е своевременно упражнено с доводи за липса на извършено административно нарушение. По делото няма данни преди издаването му да е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата за същото деяние. След като е образувано административнонаказателно производство, което е приключило с издаден санкционен акт по чл.59, ал.1 от ЗАНН, подлежащ на самостоятелно съдебно обжалване, неправилно съдът е приел, че жалбата не следва да бъде разглеждана, отменил е НП, прекратил е административно-наказателното производство и е изпратил материалите по него на Софийска районна прокуратура по компетентност. Нормата на чл.33, ал.2 от ЗАНН е неприложима за процесния случай, тъй като административно-наказателната отговорност е вече реализирана. Този извод следва от

систематичното място на разпоредбата, която се намира в глава трета „Производство по установяване на административните нарушения, налагане и изпълнение на административните наказания“. Правомощие и задължение на административнонаказващия орган е да прекрати висящото пред него административно-наказателно производство и да изпрати материалите на съответния прокурор. Съдът няма правомощията да прекрати образуваното пред него съдебно производство по обжалване на наказателното постановление и да изпрати материалите на съответната районна прокуратура.

Първоинстанционният съд е формирал изводи за наличие на признаци за извършено престъпление по чл.311, ал. 1 НК, тъй като било налично недостоверно отбелязване в протокола от извършен периодичен преглед за техническа изправност, че данъкът за ППС е платен. Деянието, съставомерно по смисъла на чл. 311, ал. 1 НК, визира длъжностно лице, което в кръга на службата си състави официален документ, в който удостовери неверни обстоятелства или изявления, с цел да бъде използван този документ като доказателство за тия обстоятелства или изявления. Това деяние е различно от деянието, за което се търси административно наказателна отговорност в конкретния случай, а именно: извършване на периодичен технически преглед без получено потвърждение от автоматизираната система, че не се дължи данък върху превозното средство.

За пълнота, настоящият състав прави следните уточнения: Съгласно чл.107, ал.2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, приложим във връзка с чл.84 от ЗАНН, съдът е длъжен служебно да събере доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина, и да ги обсъди, което в разглеждания случай не е извършил. Районният съд не е провел всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото по чл. 14 от НПК, във връзка с чл. 105 , чл. 107, ал. 3 и 5 и чл. 114 от НПК, приложими съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, в резултат на което не е изложил установената от него фактическа обстановка в цялост. Съдът, като инстанция по същество, съгласно чл. 63, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН, не е анализирал цялата доказателствена съвкупност и не е посочил кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. С минимално посочени доводи, без да обсъжда събраните по делото доказателства, въззивният съд е отменил процесното НП.

При тази липса касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да установи фактическата обстановка по делото и да обсъди релевантните за спора факти, доколкото не е инстанция по същество. Липсата на обсъждане и анализиране на всички факти и обстоятелства от значение за спорното право водят до съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Поради това следва да се приеме, че е налице касационното основание по чл. 348, ал.1, т.2 от НПК. Първоинстанционният съд следва да посочи кои факти счита за установени и въз основа на тях да прецени наличието или липсата на нарушение.

Поради изложените мотиви, съдът намира жалбата за основателна, поради което следва да върне делото на друг състав на Софийски районен съд за ново разглеждане на спора, който след формиране на констатации относно фактите по случая, да изгради крайните си изводи по приложение на закона.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд – София град, XIV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 15.05.2020 г., постановено по НАХД №9405/2019г. по описа на Софийски районен съд, 18-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски Районен Съд при спазване на дадените в решението задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: